

۲۶/۰۶/۲۰۱۴

دستگیر روښنالی

فکري بنسټ پالنه او پارټيزان ليکوالان

“ ډيره مطالعه وکړي تر څو پوه شي چې هيڅ نه پوهيږي.”
مونت کيو

هغوي چې په هر څه د پوهيدو دعوي لري جاهلان دي.

په نړۍ کې هره ورځ په سلگونو، زرگونو ليکوالان ليکني کوي، خو ليکني د گوتو په شمار دي. ليکوال کيدل اسانه دی، ستونزه په ليکلو کې دي. له بده مرغه د ليکنو په ډگر کې پارټيزان ليکوالان هم عمل کوي، کوم چې د فکرونو او نظريو په ځای له وگړو، څيرو او نومونو سره په جگړه کې دي او چيري چې دوي د خپلو مخالفينو په وړاندې د توهين کولو، تورولو، تحقير کولو او مسخره کولو له ژبې کار اخلي.

دا پارټيزانان په دې پسي نه گزري چې څه ويل کيږي او څه ليکل کيږي. دوي په دې پسي هم نه گزري چې ددې او هغه سياست کونکي، ددې او هغه کانديد... تگ لاره، پروگرام او شعارونه څه دي. د دوي ټول پام دې ته دی چې څوک يې وايي او څوک يې ليکي. په بل عبارت دوي د ويلو په ځای په ويونکي او د ليکلو په ځای په ليکونکي د سياست په ځای په سياست کونکي، د تگ لارو او شعارونو په ځای ددې او هغه کانديد اود هغه په شخصي او کورني ژوند، د هغه په مور، بنځه، پلار، نسب ... پسي گزري او ورته توهين او سپکاوی کوي.

واقعاً د انتخاباتي کمپاين په دوران کې څومره بدې او څومره توهين کونکي او سپکونکي خبرې واوريدل شوي. دڅومرو غصو، گواښونو، تعصبونو... څرگندوني وشوي. نه يوازي توروڼه، توهينونه او بنکنځلي، بلکې هڅه وشوه سياسي سيالي په قومي او شخصي سياليو بدلې کړي.

پارټيزان ليکوالان خپل مخالفين هغه شان نه زخمي کوي چې ورنه وينه ولاړه شي او د علاج کولو له پاره کلينک او شفاخانه ته ورشي. دوي د خپلو مخالفينو ټول وجود او روان زخمي کول غواړي. دوي په بشپړه بې پروايي قانون او د قانون صلاحيت په خپل لاس کې اخلي او خپلو مخالفينو ته “ځان” “مزدور” “گوداگي” “تپوس” “منحرف” “بي اصله” ... خطاب کوي. پداسې حال کې چې دا دليکوال دنده نه دی چې چا ته “ځان” “مزدور” ... وويي. دا د محکمي او د هغه چا کار دی چې قانون ورته صلاحيت وکړی وي.

پارټيزان ليکوالان په بنکنځلو، توروڼو لگولو، سپکولو او مسخره کولو سره غواړي له نورو د ويلو، ليکلو او سياست کولو حق واخلي. خو په عمل کې دوي په پراخه توگه خپل ځانونه مسخره او سپکوي او د خپلې پراخي نادانۍ ثبوت ورکوي. دوي نه يوازي له خپله عقله د کار اخستلو ميرانه نه لري، بلکې په دليل او منطق کې هم په بې ساري توگه بې وسه بڼي او تراوسه يې دا پوهه نه ده ترلاسه کړي چې د ليکلو ډگر د اندېښنو، نظرياتو، منطق او استدلال ډگر دی. د ليکلو ډگر د پارټيزاني په ځای د فکرونو د سيالي ډگر دی.

زه په پخپله له ليکوال سره حتي له هغه چا سره چې نه يې پېژنم او يا هم په مستعار نوم ليکني کوي هيڅ ډول ستونزه نلرم. د ما ټول پام د هغه ليکني ته دی. که د ليکني کومه برخه مې نه خوښيږي د ليکوال په شخصي ژوند، د هغه په کورنۍ او نسب پسي نه گرزم، بلکې د هغه شخصيت ته په درناوی درلودلو سره يې انتقاد کوم. که ددې او هغه د سياست مخالف يم هيڅکله د هغه مخالفت نه کوم او د انساني کرامت درناوی يې کوم. ما ته دا خبره اهميت نلري چې ليکوال پرون څوک وو، نن کومه سياسي عقیده لري، چپ دی، بنی دی، مذهبي دی، مذهبي نه دی... مهمه مسله بيا هم د هغه د ليکنو کيفيت او پيام دی.

زه د هر ډول نظريو درناوی نه کوم.

د پاڼو شميره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکني دليکنيزې بڼې پاڼوالی د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

زه د هر وگړي درناوی کوم. د هر وگړي د نظريو او فکرونو د درلودلو د حق درناوی کوم، خو هيڅکله د هر ډول نظرياتو، هر ډول ذهنيونو درناوی نه کوم. زه د هغه عام ذهنيت په پرتله چې په جهالت، زور او تعصب ولاړ وي د يوه ځانگړي وگړي د نظريي احترام ساتم. همدارنگه هغه نظريي چې نه يوازي د ټولني د ستونزو په حل کولو کې مرسته نه کوي، بلکې نوې ستونزي را پيدا کوي د هيڅ ډول درناوی وړ نه دي..

زه څنگه کولاي شم دهغو فکرونو درناوی وکړم چې له انسانه د قوم، مذهب، نژاد، رنگ، جنس... په بنياد نجس جوړوي او انسانان په اصل او کم اصل وپشي...

فکري تروريستان.

پارټيزان ليکوالان د فکري بنسټ پالنې په دود عمل کوي. فکري بنسټ پالنه د تعصب او جهل ترکيب دی. فکري بنسټ پالنه يوه ذهني ناروغي او منفي تفکر دی. دا د تعصب، قهر، غصي، ځيل کولو او زغم نه درلودلو تفکر دی. په دې تفکر کې په ځانگړي توگه تعصب او ځيل دومره غلبه کوي چې د خپلو مخالفينو د ځيرو د ليدلو او نومونو په اوريدلو هم لاره ورکوي، ددې تفکر خاوندان په خپلو فکرونو کنترول له لاسه ورکوي، منطق او استدلال پريردي تورو لگوي او ښکښلي کوي او د دوي دا چلند ښيي چې دوي له عقله په کار اخستلو کې څومره ناکام او څومره کمزوري وگړي دي. پارټيزان ليکوالان له يوې خوا د ټولني او ټولنيزو جوړښتونو له زور او پيچليو ستونزو بي خبره دي او له بلې خوا ددې پوهه نلري چې لامل څه؟ عمل څه، پايله يا پايلې څه؟ او تاثيرات يې څه؟

همدارنگه ځيل او تعصب په پراخه اندازه د واقعيتونو په هکله د دوي ليد او پيرندنه مسموم کړي دي او نشي کولاي خپل هدفونه وټاکي. دوي د خپل فکر د خپلواکي د ساتلو په کار کې هم پاتې راغلي دي او له همدې امله دوي د نورو د عظمت او تقدس ستاينه کوي، ورنه پيشوا، بابا... جوړوي او د هغوي په بي ارادې پيروانو بدليري. هغوي چې په پيشوا، بابا... پسې گزري په ذهني او فکري لحاظ نابالغه دي. پام مو وي، په پيرو کې هميشه دا خطر شته دی چې انسان د بل انسان په بنده بدل شي. پيرو د فکري تمبلي لامل دی او د فکري تمبلو خوبسيري نور د دوي په ځای فکر وکړي.

پارټيزانانو ليکوالانو ته ښکښلي کول، تورو لگول، دروغ ويل، له نورو نفرت کول، ځيل کول د بيان ازادې ښکاري او په دې کار سره دوي ددې ښکاره ثبوت ورکوي چې دوي نه پوهيري د بيان ازادې څه، ضرورت يې څه او ښيگڼي يې څه دي. دوي ته بايد وويل شي، د بيان ازادې يوه جوړونکي او مثبت فکر او چلند ته ضرورت لري، يو چلند چې له تعصبه، ځيل، قهر... خلاص وي. د بيان ازادې په نفرت کولو او له نورو سره په دوښمني کولو کې نه ترلاسه کيږي.

مدرن جهالت

ليکوالي د واقعيتونو، پيښو، تاريخ او ټولني ترمنځ رابط دی. ليکوالي ټولني ته د موجودو او راتلونکو خطرونو په هکله خبر ورکول، په پيښو او ذهنونو تاثير درلودل دي. د ښکښلو، تورو، تحقيرکولو... پهلوانان د کومي رابطې بيانول، د کوم خطر رنگ وهل او په کوم ذهن تاثير کول غواړي؟

همدارنگه پوښتنه داده، چې پارټيزان ليکوالان د تورو، ښکښلو، توهين کولو... پوسيله ځان ته د کومي اتوريتي، د کوم نوم او د کوم هويت پيدا کول غواړي او په ويونکو د څه ډول تاثير اچولو تمه کوي؟؟

په حقيقت کې پارټيزان ليکوالان بنسټ پالانوته پاتې کيږي او د منطق، علم، زده کړي، ازادو انديښنو او پرمختگ په ضد د تعصب او کيني لښکر دی او غواړي نه يوازي د وگړو، بلکې د ټولني مغز هم پريمخې. دا پارټيزانان د علم او انديښني سره په جگړه کې په داوطلبانه توگه د افسانو، تعصب او جهل په يرغمل بدل شوي دي.

دوي د ميليونونو انسانانو د په اسارت نيولو او په اسارت کې د هغوي د ساتلو له چاري سره مرسته کوي. سره ددې چې دوي هم انسانان دي، خو په بشپړه بي باکي سره د انسانانو په تيره بيا د ښځو حقونه، ازادې او پرمختگ مسخره کوي او د هغوي له انساني ارزښتونو انکار کوي. "ښځه څه، حقونه څه، او ازادې يې څه؟؟"

د پاڼو شميره: له ۲ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکنې د ليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

سره ددی چې نوي دنیا د نويو اندیښنو پایله ده. خو بنسټ پاله او پارټیزان لیکوالان هڅه کوي اندیښنه د جهل په اسارت کې راولي او د هغې خپلواکي له منځه یوسي.. دوي په یوویشته پیری د نورو د حق او ازادې، د نورو د ازادو اندیښنو او ازادو فکرونو د حق درناوی نه کوي او غواړي خپلي جاهلانه نظریې په نورو تحمیل کاندې او دا دواړه له راتلونکي ډار او مدرن جهالت دی. هغوي چې خپلي نظریې مکملې گڼي له خپلو نظریو د باندې نری نه پیرني.

کله چې د شعور په هکله خبرې کوو. بي شعوري له یاده ونباسو. کله چې د علم په هکله خبرې کوو، بي علمي له یاده ونه باسو. د مور د زماني بي شعوري له پرونی بي شعوري او د مور د زماني بي علمي له پرونی بي علمي په بی ساري توگه خطرناکه دي او خطر هم په دي کې دی کله چې علم او په ځانگړي توگه تکنولوژي له بي شعوري سره یو ځای شي څومره لوی ناورین را منځ ته کولای شي.

اوس هغه وخت را رسیدلی چې وگړي د عقل او پوهې پوسيله د دواړو خیل او جهل له اسارت خلاص شي او امید دی پارټیزان لیکوالان هم ددي وس او پوهه پیدا کړي چې ځانونه له افراط وژغوري او په لیکنو او بحثونو کې له منطقه کار واخلي. د تورو، تهمتونو، بنکنځلو.. په ځای په استدلال تکيه وکړي. د نورو په شان مسؤلیت منلو ته چمتو شي او دا کار له خیل او جهل د خپل فکر او عقل په ژغورولو کې عملي کيږي.

له بده مرغه یو شمیر سایټونه او د فیسبوک یو شمیر پاني د خرافاتو، افسانو او جهل خرڅولو بازارونو ته پاتي کيږي او ددي سایټونو ځنځي برخي د انسانانو او د هغوي د کرامت د توهین کولو په کلویونو بدلې شوي دي. رښتیا هم په دي سایټونو کې څومره بنکلي گلان کرل شوي دي!!!

هغه وخت د همیشه له پاره تیر شوی چې مخالفین د تورو، تحقیرونو او بنکنځلو پوسيله د لیکلو له میدانه وایستل شي. په عمل کې ددي چلند پیروان تیروتنه کوي اوس هغه وخت راغلی، که دوي په خپله له فکري بنسټ پالنې، له تورو او بنکنځلو... د راوتلو وس پیدا نه کړي دا به دوي وي چې د لیکلو میدان به پریردي او دا د دواړو عقل او وخت غوښتنه ده.

پارټیزان لیکوالان په تورو او تهمتونو سره په بنکاره دواړه اخلاقي او انساني اصول پایمال کوي. همدا شان دوي هڅه کوي خپله مجازي دنیا له واقعي دنیا سره پیوند او یا هم واقعي دنیا د خپلو نظریو په مجازي دیوالونو کې را ایسار کاندې. دا ډول وگړي فکري تروریستان دي. که وسله وال تروریستان انسانان وژني، دوي فکرونه او اندیښني وژني.

انتقاد او انتقاد کول.

له هغوی سره چی په تاریکی کی ناست دی بحث مه کوه، که غواړي دا کار وکړي ته به هم تاریکی ته ورکوز شي.

که مور د پوهې پوسيله کولای شو د ټولنیزو ژوند د موجودو جوړښتونو، ارزښتونو او اړیکو تعریف او پیرندنه وکړو د انتقاد کولو له لاري کولای شو د ټولنیزې نابرابرې، بي عدالتې او استبداد څیري را لوڅي کړو او د واکمنو ارزښتونو کمزوري خواوي په گوته او د بدلون غوښتنه یې وکړو.

پارټیزان لیکوالان په انتقاد او انتقاد کولو هم نه پوهیږي او دوي بي هدفه وگړي دي. د دوي دنده د نورو د هدفونو ویجاړول دي او دا یې سخت ځوروي چې نور د خپلو هدفونو په لور په پرمختگ کوي او لاس ته راوړني لري. دوي د مسؤلیت منلو وړتیا او جرئت هم نه لری، له مسؤلیته تښته کوي او دا د دوی د اخلاقي کمزوری نښانې دي. دوي ډبره غورزوي، خولاسونه تر شا نیسي.

ټولنه د د رنکارنگ نظریو او فکرونو چې همیشه له یو بل سره په مخامخ کېدو او سیالی کې دي مجموعه ده. په ټولنه کې همیشه د خطاگانو او تیروتنو امکان شته دی او انتقاد کولای شي د هغوي د واقع کېدو مخه ونیسي. بریالی ټولنه هغه دی چې خطاگانې او تیروتنې په پیل کې پیدا، اصلاح او مخه یې ونیسي. په ټولنه کې ناخوالې، بي عدالتې، فساد، نیمگړتیاوي، تیروتنې ... دي چې د انتقاد او انتقادي تفکر ضرورت یې را منځ ته کړی. د انتقاد هدف دادی چې غیر عادلانه او ظالمانه چلند له منځه ولاړ شي. د انتقاد هدف دادی چې په تیروتنو او خطاگانو غلبه وشي. د انتقاد هدف د سمو پریکړو اود حل د سمې لاري په گوته کول دي.

د پاڼو شمیره: له ۳ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لېکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولی

ويل، ليكل، د نظريو تبادلې كول او انتقاد كول يوه هميشنې ضرورت دى او دا هميشه وگړو او ټولني ته د فكر كولو او بيا فكر كولو امكان وركوي تر څو سمه لاره پيدا كړي او په دې كار كې هيڅكله هم حقيقت نه ماتيري. مور اړيو د پرون خلاف له عمل كولو مخكې فكر وكړو، بحث وكړو، له يو بل سره خپلې نظريې شريكې كړو تر څو د تصميم او سم عمل كولو زمينه برابره شي او دا دموكراسي يوه بنيادي اصل دى.

فكرونه په خط كش نه اندازه كيږي.

انتقاد د فكرونو د ازمايښ و سيله ده.

مور نشو كولاي د خپلو فكرونو سموالى او نه سموالى په لابراتور كې ازمايښ كړو. مور نشو كولاي خپل فكرونه په خط كش اندازه كړو. انتقاد د فكرونو د ازمايښ و سيله ده. مور بايد انتقادي فكر ولرو او هيڅوك د انتقاد په وړاندي خونديتوب و نه لري. انتقاد بايد د مور د ذهن او روح په نه بيليدونكې برخه بدل شي تر څو د خپلو تصوراتو، پرونيو تصوراتو، د خپلو تجربو او چلند په هكله بيا او بيا كتنه او څيړنه وكړو، تر څو د تصميم نيولو امكان تر لاسه كړو، څه وساتل شي، څه اصلاح شي، څه بدل شي او څه رد شي او دا به له ځانه د انتقاد كولو پيل وي. سره ددې چې د يوه وگړي فهم او فكر هميشه محدود دى، خو هميشه له هغه څه چې دى زيات بنودل كيږي. ددې ستونزې د حل لاره شك درلودل او انتقاد كول دى.

له پوهې كركه له انسان كركه ده.

مور بايد ځان انتقاد كړو او په دې اعتراف وكړو چې نه يوازې د نړۍ په علمي لاس ته راوړونو او پرمختگ كې ونډه نه لرو، بلكې په ښكاره او څرگنده وړ سره توربورگيني او دوښمني كوو. له پاره ددې چې موجود جهل له لاسه وړ نه كړو د علم او پرمختگ په ضد مو د جگړې اعلان وركړي دي. دلته جهل نه يوازې وياړ او افتخار دي، بلكې آرمان هم دى او د همدې آرمان په منظور ښوونځي سوزول كيږي، ښوونكي وژل كيږي. زده كونكي وپړول او مسموم كيږي.

له يوې خوا برتري غوښتنه او له بلې خوا د خپلې تباهي لارښوونه. دا ډول يو پرادوكسل چلند به له جهل او خپل پرته په كوم منطق او په كوم عقل توجيه كيږي؟ دا به څه ډول ټولنه وي. دا به څه ډول قوم وي، چې په پخپله د خپلې تباهي لارښوونه كوي او په دا ډول يوه ټولنه كې هر څه ماتيدونكي او هر څه پيښدونكي دي. د وزيرستان اوسنى حالت او نامعلوم برخليک تر ټولو ښه درس دى.

كله چې يوه ټولنه په بحران كې وي، كله چې يوه ټولنه په جگړه كې وي او هره ورځ قرباني وركوي نه بايد منتظره پاتې شي او كه همدې حالت ته قسمت او نصيب وايي، كه همدا حالت يې خوښ وي او ورباندې شكر باسي بايد د راتلونكو، ماشومانو او ځوانانو په هكله فكر وشي. د روشنفرانو دنده دى چې ددې ډول ټولني د ټولو برخو او ټولو خواو په هكله بيا او بيا كتنه وكړي. نه بايد په ستونزو لاس را تير شي او نه بايد په ستونزو لويه ډبره كښيښودل شي. د روشنفرانو دنده د ډبرې په شان د كلك شويو فكرونو او كرل شويو ذهنونو له ډنډه د ټولني ژغورل دي.

د پاڼو شميره: له ۴ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليكنيزې بڼې پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكې په څير و لولئ